

Inde i den herskabelige Forstue, hvis lange Mahogni-Knagerække i sin Tid var bleven oplivet af Provst Tønnesens store Bjørneskindspels og den unge Frøkens slørbehængte Havehatte, og hvor sirlige Kokusmaatter havde dækket Gulvets sort-hvide Marmortavl foran Dørene, brændte nu en simpel Staldlygte; Knagerækken var overfyldt af en Samling jævne Mandfolkehuer og brogede Kvindetørklæder, og paa Flisegulvet stod der opstillet en hel Flaade af snavsede Træske i alle Former, lige fra store, klodsede Husmandsbarkasser med Jærnbånd om og en Halmvisk indeni indtil smaa halvlakerede Fruentimmertrætøfler med forsirede Næser og rødt Flo-nels For.

Husets sædvanlige Aftengæster, der nogle Gange om Ugen samledes her efter endt Arbejde for i Fællesskab at opbygges ved Samtale, Oplæsning og Sang, havde allerede indfundet sig og sad inde langs Væggene i den store Have- og Spisesal, der tarveligt belystes af en eneste Petroleumslampe.

Intet i dette store Rum, uden netop Stukaturarbejderne under det røgsværtede Loft og de landskabelige Dekorationer over Dørene, mindede længer om den Salon, hvori Frøken Ragnhild havde udfoldet sine ekstravagante Toiletter mellem bløde Tæpper, Damaskes Gardiner og indlagte Møbler.